

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8P/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7825201179
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2025:7825201179.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Jarmilou Dušákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti - A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe maloleté deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny D., E. XXX, XXX XX D., deti rodičov - matky F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., H. XX, zastúpenej JUDr. Attilom Elekom, advokátom so sídlom AK D., Jovická 2 a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Molnárom advokátom, so sídlom AK K. F. XX, XXXXX L. M., na návrh matky o zvýšenie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

I. Okresný súd Rožňava z a v ä z u j e otca maloletých detí A. B., nar. XX. XX. XXXX prispievať zvýšeným výživným na výživu maloletého A. B., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 120,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne a na maloletého C. B., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne do rúk matky F. G., nar. XX. XX. XXXX, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc od 23. 05. 2025.

II. Súd z a v ä z u j e otca zaplatiť zaostalé výživné na obe mal. detí – A. B. a C. B. za obdobie od 23. 05. 2025 do 31. 10. 2025 v celkovej sume 360,60 eur v splátkach po 20,- eur mesačne splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh matky z a m i e t a .

IV. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/202/2019 – 212 zo dňa 26. 04. 2021 vo výroku II o výživnom v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 7CoP/63/2021 - 258 zo dňa 26. 10. 2021.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka, matka maloletých detí sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.05.2025 domáhala zvýšenia výživného na maloleté deti zo strany povinného otca maloletých detí.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že na strane maloletých detí, od doby kedy sa naposledy rozhodovalo o výške výživného v roku 2021, nastali podstatné zmeny a pôvodne určené výživné už nepostačuje na zabezpečenie ich základných životných potrieb, potrebných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj. Možno konštatovať, že zvýšenie nákladov na výživu maloletých detí v dôsledku ich fyzického a psychického dospievania, ako aj nárast nákladov na uspokojovanie ich potrieb v dôsledku všeobecného vývoja životných nákladov je dané už len samotnou skutočnosťou a tým je plynutie času. V zmysle ustálenej praxe súdov je takéto plynutie času považované za zmenu pomerov v zásade uplynutím

troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti, pretože maloleté deti rastú a vyvíjajú sa, s čím sú samozrejme spojené zvýšené výdavky. V čase posledného rozhodovania o výživnom na maloleté deti, tieto ešte navštevovali predškolské zariadenia, pričom v súčasnosti maloletý A. je žiakom 3. ročníka základnej školy a maloletý C. je žiakom 1. ročníka základnej školy v D. na ul. N.. Samotný nástup maloletých detí do základnej školy sa taktiež považuje za zmenu pomerov, v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine, čo odôvodňuje zvýšenie výživného vzhľadom na skutočnosť, ktorá je automaticky spojená s nárastom potrieb detí súvisiacich s ich fyzickým vekom, zabezpečovaním školských potrieb, záujmovými aktivitami, zdravotným stavom a pod..

3. Zo strany otca maloletých detí dochádza k plateniu výživného v rozsahu určenom súdnym rozhodnutím a nedochádza k omeškaniu s platením výživného, avšak nad rámec súdom určeného výživného otec od roku 2019 neprispel žiadnym spôsobom, či sa jedná o nejakú finančnú výpomoc, prípadne zabezpečením nejakých vecných potrieb pre maloleté deti. Žiaľ otec maloletých detí zabudol aj na jednotlivé sviatky detí, kedy týmto od roku 2019 neposlal ani darček, či už sa jednalo o ich narodeniny, Vianoce a pod. Otec maloletých detí sa s deťmi od roku 2019 až doposiaľ, t. j. za dobu 6 rokov osobne stretol asi 2 alebo 3 krát!

4. Výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého A. mesačne predstavujú nasledovné položky: strava 150,- eur, ošatenie 70,- eur, hygiena 50,- eur, lieky a vitamíny 30,- eur, kurz angličtiny 29,- eur, školská družina 16,- eur, strava v škole 7,70 eur, mimoškolské aktivity 20,- eur. Ročné výdavky na maloletého predstavujú ZRPŠ 10,- eur, výlety 50,- eur, školské potreby 100,- eur. Výdavky spojené so starostlivosťou o maloletého C. predstavujú nasledovné položky: strava 250,- eur (predpísaná špeciálna bezlepková strava z dôvodu Dg. Celiakia), ošatenie 70,- eur, hygiena 50,- eur, lieky a vitamíny 30,- eur, kurz angličtiny 29,- eur, školská družina 16,- eur, mimoškolské aktivity 20,- eur. Ročné výdavky na maloletého predstavujú ZRPŠ 10,- eur, výlety 50,- eur, školské potreby 100,- eur, cestovné ku gastroenterológovi do L. x 4 ročne.

5. V súvislosti so zdravotným stavom maloletého C. matka uviedla, že maloletý má diagnostikovanú Celiakiu, laktózovú intoleranciu, stredne závažná sideropenická anémia, pričom práve v súvislosti s týmito diagnózami sú dané zvýšené výdavky ohľadom stravovania, nákupov výživových doplnkov a vitamínov. Čo sa týka jej príjmových a majetkových pomerov uviedla, že t. č. je zamestnaná v spoločnosti ANGELUS s.r.o., v D., IČO: 36 608 050, v kardiologickej ambulancii ako zdravotná sestra s mesačným príjmom v priemere cca 900,- eur. Ďalší „príjem“ predstavujú prídavky na deti 2 x 60,- eur a príspevok na diétnu stravu vo výške 50,- eur na maloletého C.. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnutel'nú vec vyššej hodnoty. V súvislosti so zabezpečovaním základných životných potrieb rodiny uviedla, že bez pomoci jej mamy by finančne nemala možnosť zabezpečiť pre deti takú životnú úroveň, ktorú majú v súčasnosti.

6. Súd uznesením sp. zn. 8P/11/2025 - 30 zo dňa 30.05.2025 ustanovil maloletým deťom kolízneho opatrovníka Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny D., na zastupovanie v tomto konaní.

7. Dňa 11.06.2025 otec maloletých detí doručil tunajšiemu súdu vyjadrenie k návrhu matky, v ktorom uviedol, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 22.05.2023 je v riadnom pracovnom pomere na plný úväzok u zamestnávateľa BUKÓ-firma s.r.o., so sídlom G. L., kde denne dochádza 40 km tam a 40 km späť a je rád, že vôbec sa vedel zamestnať, lebo slovenský jazyk neovláda, môže vykonávať len manuálnu prácu a zo strany zamestnávateľov nie je záujem o zamestnanie pracovníka na plný úväzok. Za obdobie od januára do mája vrátane r. 2025 mal čistý mesačný priemerný plat 652,97 eura a za rok 2024 od januára do decembra vrátane mal čistý mesačný priemerný plat 609,- eur. Do práce chodí na starom 18 ročnom osobnom motorovom vozidle zn. ŠKODA OCTAVIA 2, ev.č.: G., (rok výroby 2007), ktoré je vo vlastníctve jeho manželky a za pohonné hmoty uhrádza mesačne cca 150,- eur. Vzhľadom k tomu, že motorové vozidlo je výlučne užívané na dochádzku do práce, hradí aj povinné zmluvné poistenie 110,- eur ročne. Okrem toho platí mesačne výživné 200,- eur a zaostalé výživné 2 x 10,- eur. Telefón má na dobíjaciú kartu mesačne 20 – 22,- eur, hradí polovicu poplatku za TV a internet vo výške 16,- eur a polovicu inkasa približne mesačne 121,- eur, nakoľko tieto médiá sú na jeho manželku a prispieva jej mesačne v polovičnej výške. V prílohe pripojil výpisy z účtu jeho manželky: plyn 160,- eur, elektrina 53,- eur a vodné 30,- eur. Okrem toho hradí životné úrazové poistenie vo výške 32,30 eur a je to pre prípad úmrtia, choroby, úrazu a invalidity. Ďalej hradí mesačne bežné výdavky na hygienu 50,- eur, stravu cca 100,- eur, nakoľko vykonáva ťažké manuálne práce, bežné vitamíny, oblečenie 30,- eur.

Býva u manželky a hradí aj poplatok za komunálny odpad za seba mesačne 4,- eur. Tieto výdavky je schopný platiť len za pomoci svojej terajšej manželky, ktorá mu síce vypomáha, ale hospodária oddelene. Vzhľadom na jeho zárobkové a majetkové pomery neprichádza do úvahy zvýšenie výživného podľa návrhu matky, nakoľko to je pre neho neúnosné a nie je v súlade ani s obvyklou judikatúrou. Podľa usmernenia Ministerstva spravodlivosti SR v prípade dvoch maloletých detí vo veku 6 a 9 rokov alebo 10 – 14 rokov prichádza do úvahy výživné 14 % - 16 % z čistej mzdy, čo v podstate celkovo hradí aj toho času a to mesačne 200,- eur. Matkou maloletých detí uvedené výdavky podľa jeho názoru sú nadsadené a nie sú reálne – ako je napríklad ošatenie vo výške 70,- eur, hygienické potreby vo výške 50,- eur a strava v škole denne 7,70 eur, keďže podľa jeho názoru sa na prvom stupni ZŠ neplatí poplatok za obedy, len vo vyšších ročníkoch. Čo sa týka u maloletého C., nadsadená je výška ošatenia 70,- eur a takisto aj strava, lebo matka maloletého nepredložila žiadne doklady o konkrétnej navýšenej strave a okrem všeobecnej lekárskej správy nie sú podložené doklady o vyšších výdavkoch pre maloletého C.. Matka maloletých detí nepredložila ani relevantný doklad o výške nájomného, výpisy z účtu. Takisto matka maloletých detí nekonkretizovala, kedy a v akej výške vybrala pôžičku, na čo ju použila, keď mesačne hradí 268,79 eur. Paušál na mobil mesačne vo výške 190,- eur je nereálny a zrážky exekútorom sú len z dôvodu jej nezodpovedného nakladania s finančnými prostriedkami.

8. Vo svojom vyjadrení otec detí ďalej uviedol, že nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani osobné motorové vozidlo, ani hnuteľnosti vyššej hodnoty, žije zo mzdy, ktorú poberá u zamestnávateľa, kde dochádza každý deň a cestuje 80 km tam aj späť, aby mohol mať pracovný pomer na plný úväzok. Chápe, že matka by chcela deťom dopriať vyšší životný štandard, avšak jeho majetkové a zárobkové pomery to neumožňujú. Prihliadajúc na uplynulú dobu od predchádzajúcej právnej úpravy by bol schopný platiť vyššie výživné o 10,- eur - pre maloletého C. 90,- eur a pre maloletého A. 130,- eur mesačne a to od podania návrhu na súd.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu a to rodnými listami maloletých detí, vyjadrením otca, správou o vykonanom šetrení od ÚPSVaR D., ako aj správou od ÚPSVaR A., správou Sociálnej poisťovne A., Sociálnej poisťovne D., pracovnými zmluvami, voľnými pracovnými miestami, potvrdením o príjme otca, lekáorskými správami, správou Mesta D., mzdovým listom matky, správami základnej školy, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7P/202/2019, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

10. Matka maloletých detí na pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu trvala na samotnom návrhu v celom rozsahu, t. j. na zvýšení výživného na maloleté deti – na maloletého A. vo výške 200,- eur a na maloletého C. vo výške 150,- eur mesačne. Zároveň poukázala na zoznam voľných pracovných miest pre otca maloletých detí predložených súdu s tým, že jedno pracovné miesto sa týka vodiča dodávky s výškou príjmu 1 200,- eur a druhá ponuka pracovného miesta sa týkala sadrokartonistu s mesačným príjmom 1 000,- eur. Už na základe týchto voľných pracovných miest je evidentné, že na strane otca je na mieste, aby si zabezpečil zamestnanie s oveľa vyšším príjmom, ako je tomu v súčasnosti. Taktiež považovala za dôležité poukázať aj na zoznam voľných pracovných miest zaslaných Úradom práce, soc. vecí a rodiny L., zo zoznamu ktorého vyplýva 42 voľných pracovných miest, zodpovedajúcich jeho vzdelaniu. Aj z tohto zoznamu vyplýva, že sú pracovné miesta s oveľa vyšším príjmom, aký v súčasnosti otec dosahuje. Ďalej poukázala na výdavky v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti, pričom zdôraznila tú skutočnosť, že u maloletého C. výdavky súvisiace so zabezpečením stravy sú násobne vyššie, ako u zdravého dieťaťa v súvislosti so stanovením diagnózy Celiakia. Zdôraznila, že zo strany otca nie je prejavovaný žiaden záujem o podieľanie sa na starostlivosti o maloleté deti, pričom maloleté deti naposledy videl v r. 2019 a okrem súdom určeného výživného otec maloletých detí sa žiadnym iným spôsobom nepodieľal na výžive maloletých detí. Navyše, zo strany otca maloletých detí nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by mu niečo bránilo dokončiť strednú školu, prípadne sa zúčastniť requalifikačných kurzov, na základe čoho by mohol dosahovať násobne vyšší príjem, ako je tomu v súčasnosti, pričom aj napriek dosiahnutému vzdelaniu, aké má v súčasnosti otec a jazykovým znalostiam, mu nič nebráni v tom, aby si našiel zamestnanie s vyšším príjmom. Taktiež v súčasnosti nie je ničím výnimočným, že ľudia bez znalosti cudzieho jazyka so základným vzdelaním si nájdu zamestnanie v zahraničí, kde ich príjem sa začína sumou 1 500,- eur mesačne s tým, že všetky náklady na ubytovanie a cestovné dokonca hradí zamestnávateľ, prípadne agentúra.

11. Otec maloletých detí v zastúpení svojho právneho zástupcu poukázal na tú skutočnosť, že má záujem na tom, aby vedel zabezpečiť lepšie podmienky pre svoje deti, ale je obmedzený

svojimi možnosťami, schopnosťami, svojou kvalifikáciou, čiastočnou nevzdelanosťou, neovládaním slovenského jazyka a preto sa ťažko vie umiestniť na trhu práce. Ďalej uviedol, že v priebehu niekoľkých rokov sa viackrát pokúšal u rôznych zamestnávateľov získať trvalý pracovný pomer, čo bolo ťažké, lebo zamestnávatelia väčšinou chcú pracovníkov bez uzavretia trvalého pracovného pomeru, len na čiastočný úväzok. Tiež uviedol, že nemožno sa tváriť, že toto neexistuje a vychádzať z nejakých „teoretických tabuliek“ a úvah, ale je potrebné, aby súd vzal do úvahy jeho individuálne schopnosti, jednoducho, keď rozumovo nemá na to, aby získal vyššie vzdelanie a vyššiu kvalifikáciu, tak táto skutočnosť je nemenná a jeho nadanie sa nezmení a žiaľ s tým svojim základným vzdelaním nedosahuje až taký vysoký zárobok. Avšak poukázal na to, že tento zárobok nie je oveľa menší, ako sa uvádza v tabuľkách úradu práce pre pôsobnosť L. a okolie ako aj D.. Nie je náhodné, že referát služby pre zamestnávateľa ÚPSVaR v okrese D. zaslal správu súdu, že nenachádza žiadne zamestnanie, ktoré by bolo vhodné pre uchádzača s parametrami, ako je on, keď má základné vzdelanie. V zmysle uvedeného podotkol, že rozdiel jeho terajšieho príjmu, čo predstavuje 840,- eur až 890,- eur a fiktívnych pracovných miest je približne len 100,- eur. Tiež doložil predchádzajúce potvrdenie od zamestnávateľov, kde pracoval, kde skutočne skúšal pracovať - od horúcich pecí po ďalšie zamestnania, ktoré mu jednak nevyhovovali zdravotne, alebo boli len dočasného charakteru. Pracoval u zamestnávateľa Fénix s. r. o., ktorý zamestnávateľ skrachoval a nevyplatil mu ani mzdu a nakoniec sa mu podarilo nájsť terajšieho zamestnávateľa, ktorý ho najskôr zamestnal na čiastočný pracovný úväzok, ale teraz je už zamestnaný na plný pracovný úväzok.

12. V závere svojej výpovede otec maloletých detí uviedol, že je schopný platiť výživne zvýšené o 20,- eur mesačne na každé dieťa osobitne, nakoľko jeho mesačný príjem je okolo 670,- eur, z čoho platí inkaso, telefóny, internet., ďalej má výdavky na cestu do práce, čo je približne predstavuje 150,- eur . V podstate celý príjem odovzdáva svojej terajšej manželke a jemu ostane 50,- až 70,- eur na mesiac.

13. Kolízny opatrovník v konaní zastupujúci maloleté deti uviedol v prípade, že ak nedôjde k rodičovskej dohode, aby súd ohľadne zvýšenia výživného autoritatívne rozhodol a zvýšil výživné na maloleté deti minimálne o 40,- až 50,- eur mesačne na každé dieťa. S poukazom na čas od poslednej úpravy výživného, kedy maloleté deti navštevovali ešte materskú školu, aktuálne sú žiakmi I. stupňa ZŠ, čo je výrazný dôvod na zvýšenie výživného. Taktiež otec maloletých detí nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, nič mu nebráni vycestovať za lepšie platenou prácou, prípadne sa rekvifikovať. Navyše otec sa okrem plnenia si vyživovacej povinnosti nepodieľa na potrebách maloletých detí žiadnou inou formou. Okrem iného poukázal aj na zdravotný stav maloletého C., ktorému bola diagnostikovaná Celiakia, v súvislosti s ktorou sú zvýšené náklady na diétu, ako aj voľnočasové aktivity maloletých detí, ktoré sa venujú krúžkom, vďaka čomu sa budú môcť v budúcnosti lepšie uplatniť na trhu práce.

14. Zo správy ÚPSVaR D., zo dňa 12.06.2025 súd zistil, že matka sa svojim návrhom dožadovala, aby súd zvýšil výživné zo strany povinného otca vo vzťahu k maloletému A. na sumu 200,- eur mesačne a vo vzťahu k maloletému C. na sumu 150,- eur mesačne, od podania návrhu. Matka maloletých detí poukázala na čas od poslednej súdnej úpravy výživného, maloleté deti rastú, aktuálne sú už žiakmi základnej školy, s čím vznikajú matke ďalšie výdavky na školské potreby, výdatnú stravu, navyše deti rýchlo rastú a je potrebné im kupovať sezónne oblečenie. Maloletému C. bola navyše diagnostikovaná Celiakia, s čím matke vznikajú vyššie náklady súvisiace s diétnym stravovaním v tejto súvislosti, ako aj návštevou lekára. Matka dokonca maloletému C. varí špeciálnu stravu, ktorá je finančne nákladná a následne ju nosí dieťaťu do školy. Matka aj s oboma maloletými deťmi žije v D., v 3 – izbovom byte s príslušenstvom v podnájme od pána B. I.. Matka disponuje nájomnou zmluvou uzavretou na 5 rokov, kedy jej náklady s bývaním činia sumu 483,30 eura mesačne. Ďalšia osoba s nimi nežije v spoločnej domácnosti. Matka maloletých detí nadviazala nový partnerský vzťah, deti jej nového partnera poznajú, majú s ním vytvorený dobrý vzťah, matkin partner ale nežije s rodinou v spoločnej domácnosti. Matka maloletých detí je zamestnaná v spoločnosti Angelus, s.r.o, D. ako zdravotná sestra v kardiologickej ambulancii, jej čistý mesačný príjem sa pohybuje okolo 900,- eur mesačne. Matka tiež poberá prídavky na deti vo výške 120,- eur mesačne a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov – dieťa vo výške 50,86 eura mesačne vo vzťahu k maloletému C., vyplácané z ÚPSVaR D.. Zoznam svojich výdavkov, ako aj výdavkov na maloleté deti matka vyčíslila v návrhu. Vo veci vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom matka uviedla, že otec si túto povinnosť súdom stanovenej výške plní riadne a pravidelne a to vo vzťahu k maloletému A. vo výške 120,- eur a vo vzťahu k maloletému C. vo výške 80,- eur mesačne, otec rovnako spláca aj dlžné výživné po 10,- eur mesačne vo vzťahu ku každému

maloletému dieťaťu. Nad rámec výživného sa otec na potrebách svojich maloletých detí nepodieľa, pri príležitosti sviatkov, narodenín, menín, Vianoc deti od svojho otca dar nedostávajú.

15. Zo správy tiež vyplýva, že otec kontaktoval maloleté deti prostredníctvom sociálnych sietí v poslednom období len raz, maloletým deťom ani netelefonuje, nezaujíma sa o deti, nedožaduje sa stykov s deťmi a to aj napriek tomu, že matka by mu v stykoch s deťmi nebránila.

16. Maloletý A. je žiakom 3. ročníka a maloletý C. je žiakom 1. ročníka Základnej školy na ulici N. G. D., deti sa učia dobre, stravujú sa v školskej jedálni, navštevujú tiež školský klub detí. Obe maloleté deti v škole v rámci školského kola olympiády v anglickom jazyku sa vo svojej kategórii umiestnili na prvom mieste, maloletý A. má nadanie aj na matematiku, kedy sa v škole zúčastňuje Matematického klokana, Pytagoriády s veľmi pekným umiestnením. Maloleté deti sú evidované v pediatrickej ambulancii F. F. v D., maloletý A. prekonáva len bežné detské ochorenia, maloletému C. bola diagnostikovaná Celiakia, musí dodržiavať diétu, častejšie mu robia odbery a ultrazvuk. Matka s ním navštevuje gastroenterologickú ambulanciu v L., kontroly absolvujú podľa klinického stavu a to raz za 6 mesiacov, resp. raz ročne. Vo voľnom čase obe maloleté deti navštevujú v škole English activities, anglický krúžok, za čo matka uhrádza mesačne na každé dieťa po 29,- eur, maloletý A. navštevuje basketbalový krúžok v škole, venujú sa tiež folklóru. ÚPSVaR D. v závere svojej správy podotkol, že v záujme maloletých detí je skutočnosť, aby sa na ich potrebách podieľali obaja rodičia podľa svojich možností a schopností s prihliadnutím na ďalší zdravý psychický, fyzický a sociálny vývin maloletých detí. Pri rozhodovaní vo veci samej poukázal na čas od poslednej súdnej úpravy výživného, náklady súvisiace s plnením povinnej školskej dochádzky u maloletých detí, náklady súvisiace s ich vekom a rastom, každodennými opodstatnenými potrebami dieťaťa, ich zdravotným stavom (najmä u maloletého C.), ako aj s ich záujmami a aktívnym trávením voľného času. Podaný návrh matky je dôvodný a sleduje najlepší záujem maloletých detí.

17. Zo správy ÚPSVaR A., zo dňa 05.06.2025 vyplynulo, že otec maloletých detí od júna 2021 obýva štvorizbový, zrekonštruovaný rodinný dom. Interiér a exteriér rodinného domu je riadne udržiavaný a upravený. Dom je štandardne zariadený a vybavený s hygienou bývania na veľmi dobrej úrovni. Domácnosť je vedená a zabezpečovaná otcom detí a jeho manželkou N. B., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou uzavrel manželstvo dňa 29.06.2019. Maloleté deti z tohto manželstva nepochádzajú. Rodinný dom je vo výlučnom osobnom vlastníctve manželky otca N. B.. V tomto rodinnom dome má otec detí vytvorené vhodné podmienky pre pravidelné stretávanie sa so svojimi dvomi maloletými deťmi. Otec detí A. B. (XXXX) je zamestnaný v stavebnej firme BUKÓ s.r.o. vo G. L. s príjmom 670,- eur mesačne, z ktorej sumy pravidelne uhrádza výživné v celkovej výške 220,- eur mesačne, t.j. bežné výživné v sume 200,- eur a 20,- eur zaostalé výživné. Pán B. zo svojho príjmu pravidelne uhrádza všetky výdavky spojené s bývaním a udržiavaním domácnosti spoločne s manželkou N. B.. Menovaní majú rozsudkom Okresného súdu Trebišov pod sp.zn. 9C/2/2020 zo dňa 31.03.2020, právoplatným dňa 05.05.2020 zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo. Otec detí okrem výživného uhrádza navyše inkaso vo výške 121,50 eura, splátku hypotekárneho úveru 130,64 eura mesačne, poplatky za služby mobilného aparátu v sume 22,55 eura mesačne, poplatky za TV a internet vo výške 16,22 eura mesačne, spláca úrazové a životné poistenie v sume 32,30 eura mesačne a má výdavky spojené s dochádzkou za prácou približne vo výške 150,- eur mesačne za pohonné hmoty, nakoľko do práce sa prepravuje osobným motorovým vozidlom manželky, na ktoré auto rodina uhrádza ročne povinné zmluvné poistenie v sume 110,- eur. Čo sa týka udržiavania rodičovského styku otca s maloletými deťmi B. A. a C. uviedol, že so svojimi synmi udržiava najmä kontakt cez sociálne siete, cez aplikáciu Messenger. Osobne sa so synmi stretol niekedy v lete 2023, kedy jeho synovia trávili letné prázdniny u svojej babky, t.j. u jeho matky F. B. vo I.. Otec svoj vzťah s maloletými synmi hodnotí ako primeraný, ale medzi ním a synmi nie je vytvorený blízky citový vzťah. Tieto skutočnosti otec detí pripisuje najmä skutočnostiam, že deti sú vychovávané matkou, ktorá v apríli 2019 po prerušení spolužitia s otcom detí mu bránila v styku s deťmi, ako aj skutočnostiam, že deti s matkou bývajú v okrese D., vzdialené od bydliska otca o 119 km. Otec detí v závere uviedol, že vzhľadom na svoj nízky príjem a rastúce výdavky na živobytie, výdavky na potraviny, oblečenie, potreby do domácnosti, ale aj náklady na bývanie, dopravu či voľný čas, nesúhlasí so zvýšením výživného pre maloleté deti. Je toho názoru, že jeho príjem nie je postačujúci ani na krytie jeho všetkých potrieb.

18. Zo správy ÚPSVaR A., zo dňa 04.06.2025 vyplynulo, že otec maloletých detí nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol v danej evidencii vedený v období od 04.12.2020 do 01.05.2021 a zároveň nie je poberateľom žiadnych dávok, resp. príspevkov poskytovaných úradom práce.

19. Zo správy Sociálnej poisťovne A. je zrejmé, že otec maloletých detí je v období od 23.05.2023 do súčasnosti vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako – zamestnanec s pravidelným príjmom: C., I., J. XXX/XX, G. L.. V súčasnosti t.j. k 10.06.2025 nie je vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako samostatne zárobkovo činná osoba, poberateľ príspevku v nezamestnanosti, dávky nemocenského poistenia, či poberateľ dôchodkového poistenia.

20. Zo správy Základnej školy, N. X, D. vyplynulo, že maloletý A. je žiakom v školskom roku 2024/2025 3.B triedy. Jeho vyučovacie výsledky sú výborné. Na hodinách je aktívny, sústredený. Správanie žiaka je slušné, žije v matkou, ktorá sa o dieťa zaujíma. Domáca príprava žiaka je dôsledná a systematická. Náklady spojené s návštevou školy na jeden školský rok činia minimálne 600,- eur. Výdavky na školské potreby, úbor, prezúvky, hygienické potreby, oblečenie sú individuálne a závisia od možností rodiča. Maloletý C. je žiakom 1.B triedy, jeho vyučovacie výsledky sú veľmi dobré, na hodinách je aktívny, spolupracuje a je poslušný. Matka sa o jeho vzdelávacie výsledky zaujíma, dochádzku má pravidelnú, a náklady spojené so školou činia rovnakú sumu ako u jeho brata, t. j. v sume 600,- eur za školský rok.

21. Dňa 27.06.2025 súd vykonal vo veci informatívne stretnutie rodičov (ďalej len „ISR“), za účelom uzavretia rodičovskej dohody medzi rodičmi maloletých detí, ktorá by bola v záujme maloletých detí. Zo zápisnice z ISR vyplynulo, že matka trvala na samotnom návrhu v celom rozsahu s poukazom na čas od poslednej súdnej úpravy výživného, ktorý predstavuje 6 rokov a za ktorý čas sa zjavne zmenili pomery na strane maloletých detí. Kolízna opatrovníčka súhlasila s podaným návrhom zo strany matky, zároveň poukázala na možnosti otca zmeniť zamestnanie za účelom vyššieho príjmu, nakoľko výdavky na deti budú rásť aj do budúcnosti, čím aj výživné na deti bude vyššie. Otec maloletých detí zotrval na svojom pôvodnom vyjadrení a to zvýšení výživného maximálne o 10,- eur na každé dieťa. S poukazom na uvedené rodičia na stretnutí nedospeli k uzavretiu dohody.

22. Podľa ust. § 36 ods. 1/ Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len ako „zákon o rodine“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

23. Podľa ust. § 62 ods. 1/ Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

24. Podľa ust. § 62 ods. 2/ Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

25. Podľa ust. § 62 ods. 3/ Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

26. Podľa ust. § 62 ods. 4/ Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

27. Podľa ust. § 62 ods. 5/ Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Podľa ust. § 65 ods. 1/ Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

29. Podľa ust. § 75 ods. 1/ Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

30. Podľa ust. § 76 ods. 1/ Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

31. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1/ Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1/ až 3/ Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

33. Po vykonanom dokazovaní a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že návrh matky o zvýšenie výživného na maloleté deti je dôvodný a opodstatnený. Posledná súdna úprava vo veci maloletých detí prebehla na tunajšom súde v konaní vedenom pod sp.zn. 7P/202/2019. Súd pri rozhodovaní o návrhu matky o zvýšení výživného poukazuje predovšetkým na dĺžku času od poslednej súdnej úpravy a to konkrétne 6 rokov, za ktorý čas sa zjavne zmenili pomery na strane maloletých detí a to hlavne z dôvodu ich nástupu na základnú školu. Nástupom do školského zariadenia sa na strane matky maloletých detí navýšili výdavky na maloleté deti v spojitosti so zabezpečením školských pomôcok, školských výletov, školskej družiny, stravy ale aj bežných výdavkov a to na oblečenie, hygienu, mimoškolské výlety, kurzy angličtiny, či výdavky na lieky a rôzne vitamíny. V súvislosti s vyššími výdavkami je dôležité poukázať aj na zdravotný stav maloletého C., ktorý si pre svoje zdravie vyžaduje špecifickú bezlepkovú upravenú stravu, ktorá je v porovnaní s bežnými potravinami početne drahšia. Stravovacie obmedzenie maloletého C. matka potvrdila lekárskou správou pripojenou k návrhu. Matka poukázala ohľadne výdavkov na deti na najpodstatnejšie výdavky a hlavne na to, že o maloleté deti zabezpečuje starostlivosť výlučne sama. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že otec sa mimo vyživovacej povinnosti nepodieľa na výchove a výžive maloletých detí, čím je zrejme, že všetko musí matka znášať sama.

34. V súvislosti so zmenou pomerov v porovnaní so skoršou úpravou vyživovacej povinnosti, súdna prax považuje za významnú zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa a jeho vyšší vek a s tým súvisiace vyššie výdavky na základné potreby dieťaťa (bývanie, šatstvo, strava), ale aj s jeho vekom rastúce náklady na sociálne potreby dieťaťa (vzdelávanie, rôzne aktivity - športové, kultúrne a podobne), ako aj zvýšené náklady v súvislosti so zdravotným stavom dieťaťa. Komplexné potreby dieťaťa sú povinní zabezpečiť jeho rodičia a to aj výkonom osobnej starostlivosti o dieťa a pokiaľ výkon osobnej starostlivosti jedného z rodičov absentuje, tak je to predovšetkým poskytovaním výživného.

35. Príjmové a majetkové pomery rodičov súd zisťoval vyžiadaním odpisov mzdových listín, z ktorých súd zistil, že mesačný príjem matky sa pohybuje od 900,- eur do cca 1.020,- eur mesačne a príjem otca predstavuje okolo 670,- eur mesačne. Šetrením boli preukázané majetkové pomery rodičov, uhrádzanie ich nákladov na bývanie a celkové živobytie a výdavky, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť, ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Podľa tohto zákonného ustanovenia je rodič povinný plne rešpektovať vyživovaciu povinnosť a svoje výdavky usmerniť tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené.

36. Otec maloletých detí počas celého konania poukazoval na tú skutočnosť, že jeho dosahované mesačné príjmy mu nepostačujú pre zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloleté deti v sume vyššej ako 10,- eur, resp. 20,- eur mesačne na každé dieťa. V danej súvislosti otec maloletých detí uvádzal, že s jeho nízkym stupňom vzdelania a tým že neovláda slovenský jazyk je limitovaný pri hľadaní novej práce za vyšší zárobok. Súd v rámci dokazovania uložil účastníkom konania, aby súdu predložili zoznam voľných pracovných miest jednak v mieste bydliska otca, resp. aj mimo jeho bydliska, ktoré sa stotožňujú s kritériami, ktoré otec spĺňa. Súd zistil, že voľné pracovné miesta existujú a dokonca

za vyšší mesačný príjem. Otec maloletých detí opätovne oponoval, že neovláda slovenský jazyk a má zdravotné obmedzenie, ktoré však nebolo preukázané a potvrdené, ako relevantné obmedzenie pre výkon iného druhu práce, prípadne odcestovania za prácou aj mimo trvalého bydliska. Ani jeden z uvedených argumentov zo strany otca maloletých detí súd nepovažuje ako relevantný argument a zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že otec maloletých detí bol a stále je povinný aj od poslednej súdnej úpravy si svoje živobytie zariadiť tak, aby si dokázal adekvátne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, nakoľko nejde o posledné navýšenie výživného, ale je veľký predpoklad, že výdavky na deti budú naďalej s ich vekom narastať. V spojitosti s námietkami otca súd zastáva názor, že zákon nikomu neukladá povinnosť pracovať, ale rodičom ukladá vyživovaciu povinnosť k svojim deťom, preto je nevyhnutné, aby k výberu a výkonu zamestnania pristupovali zodpovedne, s prihliadnutím na to, že nenesú zodpovednosť len sami za seba, ale aj za maloleté deti a vynaložili všetko úsilie na dosiahnutie stabilného príjmu zodpovedajúcemu ich schopnostiam a možnostiam v zmysle Zákona o rodine.

37. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je výrazná zmena okolností na jednej či druhej strane, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Zmena pomerov musí byť pritom výrazná, nie krátkodobého charakteru alebo nepatrná. Zmenou pomerov môže byť aj podstatne vyšší vek dieťaťa, jeho nástup na vyšší stupeň školy, zvýšenie alebo zníženie zárobku niektorého z rodičov, zmena počtu vyživovaných osôb a pod. Výživné dieťaťa zahŕňa čiastku potrieb na výživu vo vlastnom slova zmysle, ale aj čiastku na uspokojovanie ďalších potrieb dieťaťa (ošatenie, obuv, potreby pre rozširovanie a prehĺbovanie jeho vzdelávania, rozvoj záujmov, hradenie nákladov spojených s kultúrnymi a športovými potrebami). Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, aj od jeho zdravotného stavu. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadať ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozhodnutia. Nestačí len úvaha o tom, že je doterajšie výživné neprimerané, pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmvanie, či reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia (rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 5CoP/16/2016 zo dňa 23.06.2016).

38. Pre správne určenie rozsahu vyživovacej povinnosti je dôležité zo strany súdu vyhodnotenie zákonných kritérií a to sú schopnosti a možnosti, majetkové pomery oboch rodičov, ich životná úroveň, osobná starostlivosť o dieťa, vyhodnotenie miery osobnej starostlivosti, vyhodnotenie výdajov rodičov a zhodnotenie oprávnenosti týchto výdajov. Pri povinnom rodičovi musí súd vyhodnotiť jeho schopnosti, možnosti ako aj majetkové pomery, ale aj otázku jeho možného zárobku, ktorý by bol vyšší ako v pôvodnom zamestnaní, v súvislosti s možnosťami na trhu práce. Na druhej strane súd zohľadňuje osobnú starostlivosť matky a tieto plnenia nemateriálnej povahy je potrebné pričítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti a premietnuť ich do pomeru, v akom by sa rodičia mali podieľať pri výžive a výchove svojich detí.

39. V súvislosti s výdavkami otca okrem iného je potrebné poznamenať, že otec maloletých detí spláca aj hypotekárny úver vo výške 130,64 eura mesačne (vyplýva to zo správy ÚPSVaR A.), hoci nie je vlastníkom nehnuteľnosti – rodinného domu, v ktorom býva s manželkou, vlastníčkou je len manželka a s poukazom na túto skutočnosť súd dáva do pozornosti, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Otec maloletých detí navyše má možnosť vykonávať popri svojej práci počas voľných dní aj brigádnicú manuálnu prácu, prípadne šoféra – taxikára, alebo vodiča iného motorového vozidla, ktorú prácu vykonával aj u predchádzajúceho zamestnávateľa. Je v produktívnom veku, bez závažných zdravotných ťažkostí a má pracovné skúsenosti v odboroch, po ktorých je neustále dopyt. Otec maloletých detí so svojou argumentáciou o svojom základnom vzdelaní, neovládaní slovenského jazyka a slabého regiónu na pracovné ponuky, nepresvedčil súd, že by tieto mali podstatný vplyv na jeho potencionálne schopnosti a možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť v rozsahu primeranom veku a potrebám svojich maloletých detí. Aj toho času sú voľné pracovné ponuky – pomocné stavebné práce - sadrokartonista, práca vodiča taxislužby, prípadne iného motorového vozidla – dodávky, keď od záujemcov sa nevyžaduje iné ako základné vzdelanie, ani ovládanie slovenského jazyka. Stále je dopyt zo strany zamestnávateľov po pracovníkoch, ako je otec maloletých detí. Súd má za to, že pokiaľ bude otec maloletých detí zaviazaný platením vyššieho výživného na maloleté deti, bude nútený vyvíjať väčšiu iniciatívu na hľadanie lepšie platenej práce, čo otec v konečnom dôsledku na pojednávaní aj prisľúbil. Podľa vyjadrenia matky ešte v predchádzajúcom konaní, keď žila s otcom

maloletých detí v spoločnej domácnosti, otec pracoval ako taxikár s príjmami od 670,- eur do 800,- eur v čistom. Je potrebné poznamenať aj tú skutočnosť, že aktuálne majetkové pomery terajšej manželky otca mal. detí, kúpa nehnuteľnosti – rodinného domu, motorového vozidla, nesvedčia o ich nepriaznivej finančnej situácii. Pokiaľ otec maloletých detí spláca hypotekárny úver za nehnuteľnosť, ktorá nie je ani v jeho spoluvlastníctve, je potrebné poznamenať, že v prvom rade by otec mal plniť predovšetkým svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, ktoré plnenie je základnou povinnosťou každého rodiča a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča, teda aj pred vyššie spomínanou hypotékou a v súvislosti s uvedeným, potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a príspeje v primeranej miere na potreby svojho dieťaťa. Zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo iné potreby. Postoj otca, ktorý sa o deti nezaujíma, nenavštevuje ich, nespomenie si ani na ich narodeniny, opodstatňuje rozsah súdom zvýšeného výživného a to aj s prihliadnutím na potencionálny príjem otca. U otca nemôže obstať argumentácia, že sa nevie umiestniť na trhu práce, alebo na pozícii adekvátnej svojim predstavám a preto nie je schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v dostatočnej miere. Otec pritom nemá maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, žiadnym spôsobom sa o ne nezaujíma, má skúsenosti s rôznymi prácami a preto súd nevidí žiadnu objektívnu prekážku, pre ktorú by sa nemohol uchádzať o zamestnanie aj mimo svojho regiónu, ak tvrdí, že v jeho regióne nie je pre neho žiadna vhodná pracovná ponuka. Súd pri rozhodovaní v predmetnej veci vychádzal hlavne z potencionálnych schopností otca, z jeho možností uplatniť sa na širšom trhu práce pri zvolení aktívneho prístupu a neprihliadol len na jeho terajšie deklarované príjmové a majetkové pomery. V neposlednom rade súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj zvýšené výživné zo strany otca na maloleté deti zohľadňuje iba minimálnu časť nevyhnutných potrieb maloletých detí a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj ich výživy na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom plní dobrovoľne nielen v peňažnej forme, ale hlavne formou osobnej starostlivosti o maloleté deti. Pokiaľ sa otcovi zdali matkou vyčíslené výdavky na maloleté deti nadhodnotené, so zreteľom na to, že maloleté deti sú už školopovinné, majú výdavky spojené so školskými potrebami, bývaním, stravovaním, ošatením, hygienickými potrebami, drogériou, zdravotnou starostlivosťou, prepravou, poplatkami a potrebami súvisiacimi s rozširovaním a prehľbovaním ich vzdelania, rozvoj ich záujmov a ich potrieb, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t. j. všetky potreby nevyhnutné pre život kultúrneho človeka v spoločnosti. Matkou prezentované výdavky v súvislosti so zabezpečením všetkých odôvodnených potrieb maloletých detí nevybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku a preto ich súd vníma skôr ako podhodnotené a preto o ich výške nemal pochybnosti a nepovažoval za potrebné ich podrobne dokazovať. Argumentácia otca rozsahom vlastných nevyhnutných výdavkov na bývanie, stravu, chod osobného motorového vozidla pôsobí vo faktickej a právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom nevyvážené a viacmenej sa jedná o subjektívne vnímanie vlastnej životnej situácie, čo bráni otcovi objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloletých detí.

40. Súd na základe vykonaného dokazovania, vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď zmenil rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 7P/202/2019 – 212 zo dňa 26.04.2021 vo výroku o výživnom v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp.zn. 7CoP/ 63/2021 – 258 zo dňa 26.10.2021 o povinnosti otca prispievať na výživu na maloleté deti tak, že otca zaviazal prispievať na výživu maloletého A. zvýšeným výživným z pôvodnej sumy 120,- eur mesačne na sumu 160,- eur mesačne a na maloletého C. zvýšeným výživným z pôvodnej sumy 80,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne, tak ako to vyplýva z výroku I. tohto rozhodnutia.

41. Súd tiež zaviazal otca maloletých detí zaplatiť dlžné výživné na obe maloleté deti za obdobie od 23.05.2025 (t. j. od podania návrhu) do 31.10.2025 v celkovej sume 360,60 eura v splátkach po 20,- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným od 23. 05. 2025 do zaplatenia s tým, že otec maloletých detí by mal za obdobie od 23. 05. 2025 doplatiť na výživu maloletého A. spolu 180,30 eura, rovnako aj na maloletého C. – 180,30 eura, (ktorá dlžná suma pozostáva z alikvótnej časti u jedného dieťaťa - 1 x po 10,30 eur za obdobie mesiaca máj – 8 dní po 1,29 eura, čo predstavuje zaokrúhlenú sumu 10,30 eura, za mesiac jún, júl – 2 x po 40,- eur na jedno dieťa a za mesiace august, september, október – 3 x po 30,- eur s poukazom na to, že otec maloletých detí za mesiace august, september, október navýšil výživné o 10,- eur na maloletého A. a rovnako aj na mal. C.) a takto celkový dlh na výživnom predstavuje sumu 360,60 eur, ako je aj vyššie uvedené. Súd povolil otcovi maloletých detí splácať takto vypočítané dlžné výživné po 10,- eur mesačne na každé dieťa, t. j. 20,- eur mesačne na obe deti spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku, pod hrozbou zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia čo i len

jednej splátky. Takto upravená splatnosť je v súlade s návrhom matky a umožní splatenie dlhu otca v primeranej lehote.

42. Platobné miesto platenia výživného otca maloletých detí je určené k rukám matky maloletých detí a deň zročnosti platby je určený vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

43. V ostatnej časti súd návrh matky zamietol a to hlavne s poukazom na terajšie majetkové pomery otca maloletých detí, keď nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na maloleté deti ešte vyšším výživným, aj keď reálne potreby detí by si to vyžadovali.

44. Podľa ust. § 52 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

45. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, ako je uvedené vo výroku IV. tohto rozhodnutia, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia v troch vyhotoveniach, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1, 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP). V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).